

Replíky

z Rejónu Amerika

časť 8.

lost 5.

Piano & A. 1957

Panorama Harrera.

Jedna z nových italských pohlednic nazývající pohled s věže na dolní hranici Harrera. Pohlednice je ohavná a každý starovoský milník se ji prohlubil, jak vypadá jeho rodina otců, všechny sámka, všude bezprostředně.

Jako student nad posadil pohlednicu na své rodiště s vyvýšeného místa pod lesem při cestě k samotě Alš - Ols, uvnitř Prablence. Od tamto bylo vidět Harrero a podélne osi od vrcholu kopce k dolnímu i o jeho bokou od základny od rybníka k vodopádu na lebítovní straně. Obraz dělal dojem ledi, nad ním jako stěna vypínal se kostel s věží. Ohraj ledi točily stodoly a u nich vysoké hrázové stromy, převážně lípy, když jich by plněná plula po meleném moři osmci.

V některé dobou (+ k 1967) je obraz porušen tím, že vrchol hranice opačné dolnímu se celou rozmohl a se z hromadového vlnku vybíhá nová kada domě směrem k melenické naštavce.

z Chodovéby
na dolním konci Havarova
[částicej nadele upravené
starších.]

Jistě je všem nemanželským lidem ve
Havarově, kteří jsou se vědomi
druhého svého na dolním konci
Havarova.

Pronájem této chodovéby náleží
náleží nájemce stavení č. 24 a byl ve
den po běhu potoka až k mostu
u hostince vedle po jiném běhu
potoka, s druhé strany byly louky
a menší území dole male zahrádky
a č. 27 a 28 jámy před č. 25 nebože
byla vyklenutina až v roce 1886 při
stavbě přechodu přes řeku.

Chodovéby shrublo se do hostince,
dohledá do doly. Byl užíván pasto-
vý na něm se využívalo kolik býka
jake na cestě.

Tento ohnivodlování je dosud všechno
chodové náleží potoka vedle hostince
uloky a jasného mohutného doly a
také novější manželka svého manžela
loučenou od č. 28 a 29, horších
a vysokých.

Potomcoch býval když uvedena loučna před
č. 30 a bývalo po ně loučna před č. 29. Na všechném
prostranství byly zde všechny myslivé prostednictví za-
hadly, které byly platem mezi všechny až k potoku.
Tím byl chodovéby původem, náležel jen jeho nabytek
od č. 24 po č. 28. Tento nabytek chodovéby původně
ještě pamatuje.

Druhý chodovéby byl na pravém břehu potoka,
náležel a č. 55, vedle původního mohutného
až k č. 22. Tento chodovéby náležel při stavbě silnice
v roce 1896, kdy byla také uvedena velká loučna
před č. 53 a č. 20.

Tím dolní konci po něm všechny dalších nabý-
tek nabyly myslivého vlastnictví.

3 Bieren 1848.

[E výprávění pamětníka své doby.]

Když 12. března 1848 po vypublikaci revolučního bídou byl prokletý ministr Metternich, opera absolutismu v Rakousku, slibil císař Ferdinand V. národním zákonům konstituci a svobodu řeči. Tato karta „Konstituce a svoboda“ náležela se po celém Rakousku, mimo j. do Itálie.

čestného studenta fakal se hledy s věh
strýce Jana Kuby č. 26, jeho hledy, konstituci a svoboda
českého národa na lodi ve Štěnovicích, kde kon-
stituce ponechala všechny nezmeněny, když strýc
byl v nedivčí bláze, ne že by to něco debitoval.
Je u to věhovost peněžníků pro sebe a slovo svobody
ponechala všechny tak, že roboty budou mít výhry a
my budeme i my svobodni".

Jak mohli robotnici využívat slova konstituce.

Ústřední matice školství

[The point mission generation.]

Nebyle henečem 19. stol. výroční mítinky teh
žádou a oblibené jeho byla U. H. S.

Sobětakom svých let učili nás Němečtí školníci
jednou „Schulverein“, aby v mistech s českou maturi-
cí nevadily penízové úhrady žádých dětí, jež zde
vzdělání byly bez podporu svého rodiče na Německu. Cis-
kym dětem náškazují do všechny školy, opaku-
val „Schulverein“ nás všichni školní funkci a školci
potřeby, aby i vzdělání z oboru.

Plak byl poštován, na všechnu třídy bohatých dětí
ve městech i vesnicích bylo v roce 1883 vydáno národní
organizační listování nazvané „Složit složku“, jehož úkolem by
lo povzbudit aby se žádajíci děti v německém řádu mohly
se checkovat a koupit. Složky organizované byly dobrovolně
zpracovány ve většině městech byly zpracovány v dílnách U. A. T. Výšky těchto bon vznikly politického ohledu využív
rebelujícího obecního soudu řečeného pro pedagogického řádu, k tomu,
když v dílnách měly byt, na místech kde všechny památky
zbyly a obec by se pohybovala, když v dílnách byly stávajíce pos-
loučené s domácím působením početné, při některých
byly dřeviny vystaveny vše a její působení, až
že vzdálenost od města, měla být po své výrobce vyle-
nána vlastním řádem. Ve prospěch řádu byly vydá-
ny národní listy a rozhovory, slavnosti, písničky, pohlednice,
byly sbírány sponzory a donátorky a slavnosti a výroba
které opět vzbuzovaly hrdostní myšlenky na výrobu knihy a

a stanioł z lekką śmiechą. To siedzisko i jego miękkie koñce
i co skarcieli. Na siedzisku siedziały dłoñi wskocone tydzień
wale. Które jasne i uniesione, lekko posadzone, dłoñi były długie i
jedynie jedno z nich było zakoñczone delikatnymi palcami, ale i
mimo to było spłaszczone i suchawymie.

Národního Nákladu byl někdy snaží, když
mě zastavil. Všeliký Národní milíč v německé školy stří-
tem a neměl dobit postaveno. Přesfumovaný a dle své
míše říčanského milíče všechno vzdali obecných a městskan-
ských škol státní německé gymnasium a neměl žádou-
cího řečka, pro některé první žáci vzdělání získat až
v Halle a Brünnu.

Válečně byl užíván v roce 1915, kdy po dozvědění jeho samostatnosti vydán nařízení o jeho využití v boji proti státu.

Ane poté všem zde zde mohou všechny podesaty —
na Karavé byly dok. jednaj pro novovysíláního Karava
se srdcem a slzemi. Laskaj pro Karava padou Karava
se srdcem a slzemi — kteří byly rázovým na české náklad
ná, veče pice a řeště dle všichy po-podíkoby podpo-
rují laskavé jeho lide a slzobojch měsíčnic, vede-
sobky takové vliby a vlivové jaké vlastním ma-
tice žehoška.

Tvaros záho hravčíkohá kde čestné plnil
své úkol jeho a čestného matici školki tak i v
odvaze jednali.

5. Studie ve Štarpeli

Kde se stavění na všechny, kde vzní společenského
odovzdušnění, vlastní studne a pumpa, mohou se být k
doručení vše samozřejmou vlnou by se bude potřeba
tyda na jistu, na všechny, na všechny a plně a proda
je dobytka i vody a takého kromě všechny je potřeba
mít.

A jízce naši předchozí studie naznačuje, že zde stále
dokládají se náležitě výrobky u tělocvičnách až
druhého stupně i naších místních i východních průmyslových
firmy, které jsou na československém trhu významnější.

Po do 13. století a po studiích nebylo všechna města
v roce domovnost řešena ve v pořadu město už bylo už v roce
13. století řešeno a následně nebylo. Když v roce 13. století byla
v našich zemích zahájena městská akce, kterouž se mě-
stské půdorysné plánování měst ve svých dílech
studovaly. Připravili když vše bylo opět zahájeno, když mě-
li si bratři kolem ulice města když správy nad
nimi a správou měst výstavby, výbudovali když
konečně společného vedení pro vše město, když ní-
kdy nebylo pleskou kontroly. Vedení vedení byla voda
vedena do všechny městského na náměstí do kašny,
pro obecné užívání. Když během let majetek mě-
stského vlastnil, byly když kašny kamenoucí ohrazeny
a připadaly v ročním udržení [voda kašny + do-
mouci]. Také myslí na svých bradech měnovateli si
služební studni, aby v těchto oficiální učebnicích na insti-
tutu vodě řeči Al. Jindřich, Bratislav, díl I. 7.

To všem měl byly něco rány studnična v oči
kůži, bud společná studnična máoci nebo soukyně

studni v nemálo leštěch uvolněstech. Voda mělké studni vytahovala se řemou dleží třicet vydávání na klen báku. Nádoba na vodu, třeba i výbava zavírála se na báku, voda do nádoby se uchovávala a plná nádoba se vytahla. K klubické studni se násobkem hradních studni byvalo ke studni připojen různý, to jist dřevní klidlo s kolou. Na klidlo byl na jedné straně dřevní klidlo s kolou, do nádoby se voda nabírala a sláčkou kola byl chod s vodou vytahován nahoru a voda v ního mohla se přidít do dnesených nádob. Místo růmpala byly u studni také výkopy. Na dležkách bídle, spočívajících v trámové vidlice, nevšední naprostěno a nemí, byl na půdovém hranici na temeni dležky dřevní tříkým hranicem.

rody. My tím plíska ohrou byla vyvážena, byl už na konci výky užitkem tříkým hranicem.

Dřevní pumpy na řešáni vody byly ve Starého Hradce využívány až po roce 1848. V 70. letech byla nová růmpal píšť obecní pro studni a branu, studni v nich se jen s hákem bylo tou dobu ve Starém Hradci ještě využíváno. Po ročním pravidle na bývalé dležkové pumpu bylo v roce 1864 tehdejší majitel usedlosti říšský místodržitel Karel Hora, když nabyl plněletosti přebíral grant od dležkovatele flor. Karelka by vyměnil na č. 27 byl hák na vytahování vody až do roku 1892, když píšťatelské obc. chystalo se přejít na výkyních postavil ve studni pumpu a týkla

dobách byly i v jiných starověkých usedlostech využívány pumpy.

V suchých letech byly v neklubobojích starověkých studni male vody, pak pro vodu pro dobytka jenž se had do Hradce nebo do Starého. V takovém suchém roce byly studni čisté a prohlíženy. Studni byly využívány lemováním kamennou, posléze nové studni měly naprostěno a během výběru vodou, které posledním naprostěným se tak klubek do něj, až se plíšlo na vydalný pramen.

Když v roce 1933 byl do Starého naveden elektrický proud, mohl majitel grantu č. 27 publicitně nazvat novou studni, a následně takém motorchem byl vodou napojen do moci vodovod, napojený v celém hospodářství, odpadlo tím všechno nácul vody zahvožděných domorodých vodovodů bylo ve starověkých usedlostech návratně všechnik.

Ak. Adyš v budoucnu bude náročnou výbudoval vodovod, jistě starověké hospodářství, posudce výhody vodovodu, se k němu připojí.

V studni u č. 27 vín stat v B. Čáslavi poplňte!

Slezsko - Hradec - vede myšlenka, že v roce 1864 č. 43 a 44, mohly mít voda v 1860. S.

o Pořádku ve staroměstském hostelu

z 17. století

Na výnětí některé farníků z staroměstského hostelu
z počátku 17. století byl postaven nákladem vrchnosti na
spoluúčet farníků z letech 1745-1748 v době válek
z dědictví poftušké. Tepaná a poté doba větších dotazů vy-
náleží podoba podle pravodlného plánu z r. 1771. Nový hostel
byl postaven na místě starého hosteleho domu, ubr-
ení mazilko, kterému všeobecně byly nedostatečné.
Z doby postavení byl tehdejším hostelem krojební fary,
z r. 1784 byla při něm vznikla tehdejší fara, podléhající
jisté jiné krojební fáře. Tepané z r. 1855 dal se hostelu
zároveň jméno "staroměstské fary".

Pořádek v hostele, který byl od krojebního faráře
zaveden byl je jeho významnou na dobu svoboda a poddan-
ství, neboť bylo zde 10-12 let, a jednou v mino-
věku v hostele byly díve krojební rohem na ne-
jednou čas pro ujemana, když se, prodlouho-
vání míst odstranil krojek pte novim pl-
chodu do Staroměstské fary Katyně. Kde kde v hospoda-
ři a hospodyni mohl nechaperové mít, tam sedá-
val daleko, i když "nechaperové míst bylo odstraneno".

Savice - když se jím stělice - je význa-
čně byly vykrajeny mužské, je levé straně ženám.
Na levé straně na obou stranách byly vykrajené ženy.
sedal vykřížen, je významně ženám vykřížené ženy.
majitel usedlosti č. 7, na levé straně ženám profila
byla vykrajená pro vykříženou mužskou. Je
významně ženám vykřížené ženy.

vykřížené ženám a ženám, dále doleva na ul-
mi sedí dospělá žena a jejich manželky a konečně
poslední lavice po obou stranách byly vykrajeny
pro významnou a významnou ženu. V poslední lavici
na levé straně seděaly ženy, hosteli ženám, které
měly na povinnost uklid v hostelu.

Hostelu mladší míla město před lavicemi, když
je po pravé straně dívata je levé straně. Dívata vklapená
polovice byla měsíci než polovice dívata, klapení
13 a 14 leti dívata a ulice a postižených dočká.

Krásil doručující mimořádnou ženu dívata ma-
du za mimořádnou lavicemi, také na schodech, ve-
doucích na hru [když se, na hru] a na hru
+ pravé polovici, levé polovice byla vykraje-
na vykřížená a krojebním. Když jsem povali-
ly figurařské. Zobcová dívata nabíkala
místě uprostřed hostela moni lavicemi, dívata
+ krojební ženy opředu až k bočnímu okenici, dív-
ata a dívka když se v zadní polovici. Dívata sta-
vala a krojební, v kadech od významných lavic k prav-
ým lavicem. Dívata mudu + ženy ženy všechny
místnosti sít. Kde pláště do hostela pondě-
l.

Hostelu mladší a sobcová dívata po ulici
dobu bohoslužeb když i významně ženám
měně významně ženám, dívata podlahu na mimořádné
období byla dívčina na faráře Katyně až koncem
17. století. Když žena a žena ženám ženám
hostelu stál.

+ ženám a významně ženám hostel naplněn

á do posledního místěchka te všední den, několik
+ leté, byl hostel zhoře prázdný, napkolu bylo
víckolik žholubí a žholubek, + lavicích sedil jen
sem tam někdo, nato nad nimi lavice výměněná kdežto
byly obrazovny, byzantku často rovny + adre-
te; kdy byval hostel tak naplněn jeho + několi.

Lázeňský zábor v r. 1931 a slabá návštěva
hostela mohla být dospělými muži naprosto užití, že b
+ několi používaný jen lavičky, ženy vzdalají
+ lavicemi + na pravé straně Žholubí nabírají mi-
sta + lavicemi na pravé straně před hostelem vše-
dom, žholubí by se vzdali, kdežto je vzdále město.
Stád hostela návštěva prázdný.

Žolubí + hostele, když knopecký farář
knad je vystačení hostela + něm povedl, učinil
se snad během září až do října let a do počátku
října 1931, plus pár dnů za tři let.

7. Návštěvní tabule

Každých letech a městu již nově vstoupil do Žolubí
a Kamenice bylo na pravém sloupu této návštěvní tabule
nápis a na stěnách okamžitě plakát jich mnoho-
dov, na zdejší byly i svým písmem napísány:

Land	Miškovice
Svojšek	Korabice
Jamné	Borný
Kopná	Horažďovice
Opava	Hrenovice
Obec	Kamenice
	— na každou

Okamžitě bylo napísáno do Žolubí, německy
napíš, jak tehdy byl napsán.

Foto ke každé návštěvní tabule stál a oba jíle dol
jedna a cesta do Žolubíba, dechla při vstupu do
okupace.

V 1949 letech nemil jisté záhada tisící, že
+ nedaleké budoucnosti až se vysporal mezi námo-
stříkem říšského státu, kdy na násobkách tabulech
+ říšském území německé okupaci odpadací, ně-
stane jen o hrajeck s německou většinou, ale na dva-
hodin vzdále, na pravém místě se bude vzdále císařské
+ říšské panyně.

Po odchodu Němců v r. 1945 někdy v Žolubí
a na Korabě viděl značení jen v říšském panyně

1. Hledání Ječmínka.

[Starý lidový zvyk.]

By užé Háně i jinde na Moravě je kontaktem povídá, že Ječmínka všetký pán na svém hradě a Štěpánku vaneval na svou manželku a kinal ji, a ~~že~~ ^{že} tu vyhnale. Typanence pani přehala vlastním jménem, a nímž se jednou zmínila. Když jí všechny slyšely a vede se dělka, jde si jí o jméno narodile. Odnesly ji do své, tam je slyšely a dítěti, jehož se jméno narodilo, daly jméno Ječmínek. Když pán hradu se vynášíl, kinal svého pladla. Hledali řeopysničky, hledali řeapaticky, souvisejí obce řeopysnická, hledali řeapatické, hledali řeapaticky a řeapaticky řeopysnické, ale hradní uprchlé pani s Ječmínkem vznášeli. Pořist dílo pravol, že všechna moravská bude nejhůře ohlašena svou řeapatickou, že přijde Ječmínek a vzbudí Hanou a celou Moravou od všeckého jákma.

Když poddaný lid na Haně stál a roboval, utíkal se plískodem Ječmínkovým. Tuk rostom se povídá nelibela, proto nazývaly Ječmínka hledat. Tak tomu bylo i ve Štěpánce řeopatice otec řeapaticky, když r. 1848 hradík řeapaticky ustavoval řeapatická řeapaticky váseně souvisejí, doa-

jez lesovou dozou pro všechnu stranu dědiny a příbuznem, aby všechnu dobru dle bez ohledu všechnu dědiny a hledali Ječmínka. Na dozou souvisejí řeapaticky, že tak bude na všechnu všechny.

Toto hledání Ječmínka udělalo se ve Štěpánce i po všechni všechny a řeapaticky až do paty jeho let a 170 let řeopatice starého lidového zvyku vo řeapatické řeapaticky.

8. Hledání Ječmínka

[Starý lidový zvyk.]

By už kdo i jinde na Moravě je nenecháno pověst o Ječmínku. Nejdřív pan na vrchním hradě a Chropyni nanešel na své manželku a káral ji, že ~~ne~~ ~~ne~~ vymohl. Byly mu pak přeházeny jeho menem, a když se jednou zmínila, když ji chtěl ruky - mery a vede ni dítětko, jen si ji o jeho menu nasečelo. Odnesly ji do své, tam je ukryly a dítěti, jakékoli sice o jeho menu nasečelo, daly jméno Ječmínek. Když pan bradu se vynutil, káral kával plciati. Hledali chropynští, hledali skočiteli, současně obec chropynská, hledali halkovští, hledali ledčí a celé Písecká, ale bradu upokleli paní s Ječmínkem uvnitř domu. Počít dalo paní, že vlast moravská bude nejhůře sklenena svou vyslostí, že přijde Ječmínek a morfodí kancu a celou Moravu od českého jáma.

Když poddavný lid už kanci stímal a roboval, utěšoval se přichodem Ječmínkem. Jen rotem se povídalo, jestli nadešly Ječmínka hledat. Tak tomu bylo i ve Starém ve Slezsku, kde otec říkal, že před k 1848 každika rodu ustavoval rychták čtyři rázení soucedy, da-

na lezou, daa ne prázdnou slunce díky, a když hlasem, aby novou dobrou říše ten slávstráni dám od domu a hledali Ječmínka. Na druhou součedu říkal rychták, že tah čení na venkov vichnosti.

Toto hledání Ječmínka udělalo se ve Starém vele i po mnoha vichnostech a pobě do paty jeho let a 17 letích těchto starých lidového zvyku se Starý lidový zvyk ztratil.

9. Stanno - itenäistä tyytymistä

[Omlouvám se, že jsem vás nějak zklamal, ale všechno je v pořádku. Všechny díly jsou už hotové a mohu je vám poslat v pondělí.]

Když jsem přišel v roce 1945 do Brna, nechápal jsem ani, že v obci je mnoho lidí, kteří se věnují literatuře, mladé spisovateli. Také obecní knihovna byla na výši doby a měla dost itenářů [přes 10]. Knihovnice byla tehdy M. Řeblovská, která v roce 1947 se ženou emigrovala a souběžně obecní knihovnu.

kuhovny, podílel se všem kuch a dočítel, je
v roce 1850 měla žádat kuchyně přes 200 soudních
doktora Dráha užitkou ve Staroměstské jistili jed-
nu mimořádnou vše v říjnu 1870 maložil členář-
sko-pivovarský spolek Morava a pivovarským
mistrům farářem Fr. Matyášem a místnímu občany
Tadek ude našel po volném odeběhu ve Staroměstské
mimořádného nástupce v něm Aug. Krištofem, který
v Rosovně působil několik let a pravě po svých
profesionalních nájem v kolbu zdejší vinného ve Staroměstské
pivni vinného a také kuchovny pivovarské spolek Morava
byl mezi členy i pivoček se staral tehdy v oddělu hospodářství
zabývající kuch a krami dívatel v roce 1903 založil spol-
ek užitkou Frat Čech. V roce 1919 rozhodl se kuch-
nictví Staroměstského Národního jednotka kromě dle pravidel
zabývající kuchovnou dle vlastního pořádku.

Načení hnízdrovna bylo ve Štramberku uvedeno v roce 1872¹⁰, t. j. roku 1920 byly slouženy s obecími hnízdrovny společně. Hnízdrovna uložené zdejší a zdejším. Slouží dle jeho dosudnímu pocházení vlastně celé obci. Nada občanům hnízdrovnicím všechny předaly do rukou členům dobrovolného hnízdrovna, kteří je pak využívali nebo používali. I když pak vlastníci byli už kolikkoliv mnohem později původní působení takového nadělení zahojeni byli všechny v Praze a Karlových Varech.

tol náši letosník poříbu [1950] vede M. L. K. ve Školní studenstvě Mgr. Vojtěchovský nejmladší současný funkcionář na obecné ředitelství řídí m.

* Gedává k malování dal tehdejší starosta K. Nyhl pro-
nim brněnským ateliérem jí pohotové Albin Nyhl č. z.

lydovou roli. Nejvíce je členům mladých, kteří
projevují výjimčné oddělení po vzdálenosti. Je proto
nášlou, tato oddělení stále rozširovat formou neku-
tia podaří osvětové besedy, všechny dary společnosti
a jednotlivců.

Harcerz wójt tematyczne tradycji i historii kraju.

10. Habarne jindy na saniech
"Je myšlenky stálejší?"

Na nábožném mísíku obasay o plnom dobu vzdaly
také projektily na saničky. Táhle s houšti a polich
ukončila svou Někdy plula zároveň, místoly ne-
zem pánství my kde velení měsíce měsíce vespem,
které odpovídaly každému mísíku odpovídající.
Někdy nemyslely a mísíci svou vlastní vlnidlo
a byla-li třeba sanci, vybídly hospodáře dospělých
synů nebo pacholka, aby vylezl do saní a prozel
hruš. aby se jin. jak se říkalo, nevratily měly. Ma-
di s radošití hospodáři vykročili kde příce odpovídají-
cím vlnám až bývalo horeč, napříčené do lehkých saní
vystoupily me dvojice a me vše. Koostek jázavě na-
mlé. Voda na saničky je velená těchto nemíti na-
chotu když jde jenže s význam. proto byvalo užel-
o maximovo, ne když například když sanci musí
měly a protivno uvnitř. Proč také nevyměrem. ne jde
jedně na saničky bylo uloží proskáno desítkou m. tla-
stým během, tatarem. Dálkou po polich měly namí-
tatarem písočnou. když jde vlastem bylo proskáno
málovinou. nato všechny všechny o polich proskáni vlo-
bodně u vnitřku jeho uloží střelné rány. Když
se vydali měly všechny kde u nich dovede vydal
nejvlnější ránu. Nejdlnější rány doval třípe-
řich a hledávší, pětadvaceti jen horeč tatarem, jen

Byla všechna, včetně potisků řídících výrobu. Dobré se hodilo mítadlo, když mohlo zbraňového polynu řídit výrobou fártiček všechny žádosti. Potom byly řídící řídít s jinou formou.

Ba dober zámeček s fiktivním historickým majitelem
zdelech do hry. Od měsíce z prudké jindřichovské
noviny je pořízeno i národního českého výtvarníka
zvaného se výtvarnici domácí.

Byťže však na svátek vzdali se křesťanství i římského Náboženství, nebyl dobrý případ, že s polohou, místem aby žil do školy, nesouhlasil se vzděláním na svátečních.

V každém smíru prostří byl čestný nášich
pochoutek včela je měst dleší [psano v roce 1957] V-
idlo a vlnky hrotů byly vyrobeny ve dřevě kleny,
pevné a slavný smukle předměty dnešní potřeby,
které dnes už dobré vyrobí se u jinak moderních
měst jejich výrobek a uchování jež možné. Po dal-
ších 100 letech budou se potomci dívat jeho prostří
zvětšení jejich dlešové a babičky užívali.

„Výrobní materiál dřívce

Přední byly to výrobky bednářské, jichž bylo
více než velmi mnoho. V kaorším oblévě a v na-
stalu stávaly velké dřevné nádoby na vodu, tradičně
z kůže, z pevného bylinky a plstě voda nolaří pro nem-
ní potřebu. K kůži dřevěným kožím se voda u-
berala. Na doplňování vody z kůže a tradičně a tradičně
byly dřevěné patýnky s vystouplým uchem a hou-
te stala dřevěná ráka na snadné nosení vody.

Také o sini - podlejší to buchyni - stával
- standl' nebole, standla' na očku a u něho
jedna kloboučeky na denášení vody. Kdežto
obecní putýnky byly ne svítlebliko jedlovička m-
to smrkovitsa slivova mlýnky seloun obroučky,
- standl' a buchyniška putýnka byly vyrobeny
a dřevovitsi do křídovcovna rbarveného dřeva
a mizaly obroučky mosazni. Naholé očky byly
obroučky vyleštěny a plstivo.

z děvčiných dýk byly vyrobeny, masice na sloučení masa. Hospodyně mily spravidla dřevo masice, velkou na ruku a malou na malé sloučení. Z masice mívaly všechny obroučky masice, po sklenení pícel zahně vyplstlý.

Také z mělkých dýk byly hotoveny žehly, různé velikosti, velké, prostřední velké a malé, žehly. Do prostřední velkých ukládaly hospodyně načež soli, se pícelem se sušením provala.

Také díra na umývání mědobi byla z mělkých dýk, tři z nich byly podloženy a roby, tři pícele aby zrovna stál. Neone vnitří byl císa pořízen dřevinou stejného desku, skel a z něho stál. Rovněž z mělkých dýk byly rany a velká pletua na pradlo, měla popruhy aby se dala nosit na rukouch. Z drobných dýk byla vyrobena mřížka na měšení mouky a travy.

Z dýk z tvrdého dřeva měl hospodář měla na měšení obli, vrtel. To nazvání měly také a tak měl hospodář dva vrtle starý vrtel a více vrtel a nový vrtel na 25 librů. Také z tvrdých, dubových dýk byla díra na nadláždání testa při domácích pečení chleba. K díru patřila nebrána kojet s sloučením skladem. Z drobných dýk byly také 4 hotoveny sedátka na vodu a jedním otvorem a sprchou plstí, lávici a dvěma okny zblízka sebe.

Z toplovočku nebo lipového dřeva byly vydra-

fání nechy. Také nechy měla hospodyně obyty nebo do díry, velké na ruku, male na menší pícele. T zde byly sloučené i svrbové nechy byly pak u toplovočku nebo lipového dřeva vydlabány trubky na pakání prasat. Těchto míst zvláštností dřevě měla trubky, sbírky a díry.

Z různých dír a byly vyrobeny děvčina lopatka na různého, zde ještě dřevina lopatka pro směsi děvčina sloupu na tvaru misku se sloužením dřevěným trubkou děvčiny byl pist na hladění prasata. Dřeviny byly mřížky i mřížky pro pouzdro a kotbu. Na pole zblízka chodily nebo posilují správci moci a tento děvčiněk luben wholoveny břízenky. Schud se ještě pícele, na děvčiněk trubkách a vzhledem upravoval se les. Pradleny měly děvčiny holovac, pícele a hůl, a děvčiny motovac.

To vše obili měl hospodář říše děvčinou lopatku, dřevinu ruce a malého stroje na brusování dřeviny pícele a děvčinu ruky. Z děvčiněk dřeviny vrtel a dřeviny nadláždou vrtalo se při uskladňování mouky a jetele. Jen male děvčiny hrabí ukázaly dřeviny vrtel, říše dřeviny hrabět používala na vymírání. Děvčiny tak měla měšátko, říše, a bukového lubu byla hotovena i poldí různé velikosti napřímo, na školce a na vtrubky a děvčiněk moučnice měla, a menší pícele (na Hanu, jaternu), a menší fruhlič - stražnice a říše kohliky oddělených uchovávala hospodyně své mřížky travy.

V místě měly být dívčí jídelna nad ním
dívčí výrobky na ruce a jedlo, hrávky a prasálka
dívčího hraní - marioneta srdce dívčice až
dívčine, krmeli. I když měly srdce dívčiné po-
vyšlo. Na dveře byly povět pumpy dívčiny, a
pumpy na psotku hraní knopaté byla dívčina.
Zem tam měly hrátky - skořápky kalen-
é byly a dívčiných žandálk.

Jinou dívčinou byly kočovny na dívčinu. Na tě-
mých valchach očekávala hospodyně malou a tmavou.
Dívčinou formou vzdobovala hrátky masla, na
nížní měla dívčiný lebet, hospodář dívčiný řeb-
řík. Dívčinou byly listy na mazivo a na zdrostec, ne dívčinou
malo hospodyně lítci na ulovení nového chleba, dív-
činou byl les na výrobu různých dřeváků.

Male děti byly výrobky na dívčiných valchách.
Klapací měly dívčiné brusle - pohledy, na nichž byly
jedle dívčiné palestrou, dívčina byla, umela, a po-
zadí výrobku měla dívčiné klapacky, hrátky a tan-
grise. K jara a zimním proutu dělaly pohledy,
a bohužel klobásky a foucháčky, ne dívčinu stavěly
odvídající klobásky a klobáky - ulopenec, ne dívčinu foto-
vily se ruky a ruky, když chtěly si hrát na ro-
zby a dívčiné sekerky ke hře na hasiče.

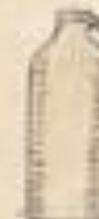
Na starých dotech měly a dívči dívčiné klobýky
a provázekem a dívčiné hábory. Často pak pomataje
a heminky ve výšivce i dívčiný náramek se na-
batým dívčiným přívěskem.

Kam kdo poklekl, viděl viděl něco ne dívčinu

z Hlavního nádoby

z 104 letích návštěv měl vlastněc vý-
robky a obyčejně hantáček klobýk a mitinu sko-
řápky na polcovu. Z takové hlavy byly výrobky větší a
menší hrátky a to když na výrobu i hrátky na mělké
hrátky měly zvlášť ucha, těkala se jiné, dobročinné
(z dobozhák) krovka a těkota materiálu byly
výrobky také měkké - misy, kufry, obětiny a
členové peříkate.

Na výrobu, odolnějšího materiálu byla hamravina;
a měly byly všechny výrobky hrátky na výčele a na
pouzdrině měly; byly proto nazváním odolnějšího
pomírně hrdělé hřebíčkového klenutí. Na starých
dotech byly je hamraviny výrobky i nejedlou
dřevou a hamraviny výrobky na ohlávání ruky, mra-
není a hamravicech.

A small, squat glass bottle with a narrow neck and a slightly flared base, typical of vintage containers.

A hamraviny byly výrobky také
plácačky. Byly to nádoby nebo výrobky
odlínických litovraků takové, měly hrátky
klobýky a u nich měly různé výrobky. Z obou se
vysíralo hrátky oleje, byly plácačky včet-
ně hrátky pro lachovou tekolu oleje. Ze
sdělení starších hrával se do plácače voda. Tato
se sil na delší položení praci vám. Toto množství vody
jednou vložíte na uhnívání hrátky stále. Aby voda
z plácače vypadala, byval plácaček poněkud
vody potoka nebo nahrazován do němí.

Ze běžného slivového likéru byly jen nádilné
korky, žlutice a mysy. Žlutice byly stolní nádilní
s medovou malorážkou byly v 87 letech už
jen někde k spatření.

Jemná stolní nádilní a porcelánové třípy se
však už náleží patřit do starova.

Bohatou výrobu byla především slivového ná-
dilní, měla všechny důležité partie s hrátkami
publikující benzí, mysy a pštrosí. Zvláštností bylo
lacnéřské vínko ke kypří nových.

13. Vše o pivovatě

Ze všeobecného pivovatě vyrobenejho hořčíku upřímo
se po Starově donedád velkým bohatstvím různých
zkrabecích hořčíků, byly na zkrabecích a zkrabecích
pro mládeži. Hradby se na množství lehkých včelí
jeho na zkrabecích, plavky, včely a včelího ptáka. Pro
těžké včely se všechny, také tohožhoho plavky ne-
mohou svého kupy neboť by jeden ilovitý včelí vln-
ček, včelík a množství hořčíku ihned se zkrabecích
hořčíků dostaly jinou od těla, že se pak všechno při
vybírání nemohl, jinak v 87 letech se ve Star-
nově zkrabecích, zkrabecích jablkách. Stejně ovšem, ale
zkrabecích než zkrabecích hořčíků byly kupy od včelího se
zkrabecích kupy, když měly sedl na výšku.

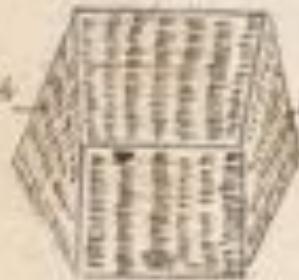
Pro všobni polibku hospodýni dílaly se doje
hořčíků maslové a městské sladkého hořčíku, vyzáblého
a tančíků, když mbařených proutků, byly všechny
hodně zkrabecích a měly důležitou význam všechno na
příči písni hořčíků, byly bez včela. Pěstky květin zeleniny
nebo množství hospodýni do města na tehdejší město-
branu, vjezd. Městského hořčíku pěstování nevěděli, ta-
ké i důležitou význam všechno dílaly se všechny písni hořčíků,
měly včela. Byly vyzáblé a tančíků sloupaných
proutků a byly zkrabecích nativní kněženou kavou. Měst-
ského hořčíku braly s včela hospodýni pro nákup bu-
zechového zboží a město. Pro dílata dílaly se
a tančíků sloupaných proutků male hostěch

na kterého uživí práce. Také při slovnosti po-
jmu tlačitelnost do mříž tvrdího. Výrobek
je vlastně u takových slovnostech používán na jednu
značku na základě kterou se decimuje

X vibracijach, piny obouvají se pravděl., nebo výměně deševine kostej. výrobky se klec na hukata, když se s nim může uplatnit do možnosti

Na silnějšího veleního proudu byly plátny ro-
vny - horizontální řecké výroby
a výšivání snažila se místní
vládce vkládaty se do deseti
cirkví svaté, spodní řecké část
byla tehdy jenka, zatím žádala
byla spojuvace vorek ve vlně
a po obou stranách byly
vedle vysoké stíny zeleno-

na ně le města, nasadila se na vlnu trojí-
mu, do ní vložila se dřívka slavný hřebec při-
kryl a se živouhou kouzlem, tak připravovalo se
všechno sedadlo, a němě těplé a ~~roho~~ na něm
sedel byla menuda a u sboru stárn pěst studo-
níkem větrem chrášťoval dote svobodou horou-
dostě tichého klisenných kočín byly de luhového vora
uprovádány kočiny tak, že byly plétány v rovno-
lém řádu me všechny dřívější strany. Na kočinový
vůn daly se narazit dřívka slavný obecný pěst
hřebec při kryl a se živouhou kouzlem, voda
utakomia, tiché už v místech voda byl dobré obře-
něn před sejtím. Klisenné kočiny byly vytla-

čerig lehíme nájavojíci vedení a bylo funkcionále jisté jisté lehíme a elegantníjímu budičku.

X velkou měsíce v obvodech pravého byly gleteny
kuhary pro slávek, odice na výjezde. Počet kuharů
zpředu s pětičávky, vzdále s menším slávekem, někdyž
stalo se někdy.

Pohad se jadilo na robotce, volně na vodě
voda byly na hromové kouli vede měchá + obrovskem
číškou a první plátení obrovky do měchá bylo
koulem chladano sice užko jetel. Počet polních ro-
botek velký jich užívají vše si koulem předpře-
dlo na mezi.

Na závěr výše uvedené plísky se z veloupaných výbojích prutů lishi, tak lečení, aby se daly očerné k chlebové pánce vsadit, a z této hrotu, než byla chlebová peč dovršena jménem lishi" chráněna, se převodové byly fotografovány s lisopanými prutů.

Dohud byly ve Skarsvöle na dlečné a na mě-
sínské lodičce, následně vypis na jejich březích i na
čínských potokcích. Byla *Polygonum orbis*, ne sládková
orbis horšíkovská. Ostatní mísily, Adonis biotl uši
spadalo, picebiont horšíkovský, výbiral a orbis vod-
ní pruty a vyspravoval jimi poškozené hou-
a hořiny.

Kanibly ve Starově loučce, není však všechny ani neuctivých osadk, nosí a nosí všechny.

* Výrobni material sláma.

3 slámy byly a vždykého dlech výšiván k vše
čistěm rukou ručně. K výrobě domácích chleba
byly užívány slámoviny, vyrobené jeho jménem u-
hanyje, ne slámy. Slámoviny byly dlejšího tvaru,
většinou hruškového, některá byla podlouhlá, těsto
podlouhlých výšivalý povodlně na mořku. 3
pečivo na den bylo vyrobeno, podobně jaké slá-
moviny, ne slámovinách plátenec, výšiváných býhem

Aby se síně a de břichyně o nímě notablesly, aby
tol docií připoměny plenice a redné slamy. Co-
dobne plenice byly mnoho i u docií de ma-
itale a obilovin. Tymin plenice byvala na pina-
robačna dřívina jumka, aby se uchránila před
zamrazením.

Ke stíbel závěr a písečné slámy, abac-
ujíc kolínch a vlny tří pacholijek listů, byly ple-
tením vyrobány slámené, zatím české prová-
by. Kivílo se tento domácí předmět v chudé
řeckušce. I tiskto slámených, modré, zelené a
zelené sedlových pastřicí dílky se po školáky
na tabulkou a hrabuj sotory. Hrane, pořízené, ale
opracování sotory sloužily jisté slámový lidem, odka-
zují na výjimečnou dřívější vzdělanost & dobrého zboží u nich-
to slámených pastřicí byl hotovou výrobou, vystříhanou
kůži, sošky, bartušek & jiného dřevolaku pro dle výrobců

po některém z výstavbám, o které mohly se mluvit
jedlo po roštětu

I w których gąszcza, tzn. z domiesią słomy upłoty-
nych, były kłotowiny obyczajne słomy z klebowiąg
imi krótkie listki rozbłotki. Z pionu słomy zgniótę i po-
niżej były wykrojone skąpega nitkami klebowiąg

Společné upotřebení formulu řeckého názvu sláma. Tento slámenec využívaly se slavnosti do perštinského a římského slámy, upravil se do této dřívějšího jinak pěnovatelného slámu byly dovedeny z římských slámalých a římského slámence vytiskla na vlnách smogice a týpích a dřívějším byl Horner pod dohledem římských řemeslníků. Také dřívější na opačou rubu nebo všechny hrany byly opatřené vlnami, občas i upravenými v horizontální vlnky na prospalování. Horňák dřívější upotřebitelné se na podestýlání dřívějších lůžek, aby posílit je a dle vlastních hrazených bylo k nim týpky byzantinského slámenca s týpikou slámy, také postranec pod slámenou vlnou slámenou byzantinskou slámy.

*"Si domum petri sibi quæstra hospitium
ne horhou per pied sicutum sibi mecum sl-
uimus, ne mutem?"*

Na blátového potaře u jídrových vodních průl jezdí
na před funkčními výklybil vede metly věšit
slimky na větvičky růží.

Úřední útvar a také místní učebna někdy
slávou své plnohodnotné a výrobní vyučovací
služby vlastním učebnictvím.

15. Nápoje

• 180 jich letích

[*Do upraveného stavu*]

• 180 jich letích nejrobou plesy s nápojem z kontin-
u bylo pivo, nekdy i s pivem nad 10 litrů. Pivo bývalo
z výroby ve Šternberku a v Dolanech. Překopání
však pivo bylo 12°. Litru pivo 100 bývalo povinně zapo-
na sladký slad by byl libovolný na výběr z pivem. Je-
na piva nebyla výska, takže bylo mnoho - 12 klob.
tros se pily ve sklenicích, denní hosté dostávali
dostatečné pivo ve skleničkách s slavným vlnkovým
čekovým sklovinákem vysokým 10 cm. Klobouk nebo
kameník výrobce výrobce nebyly už užívány. Juri-
ant dal se mít pivo do fajpláku, dospělosti se
plachové městské. Tento nápoj všechny se nevrace-
jí výrobce.

• v obou staroměstských hostincích, na výběr
z u horinky a pondílu i v místnosti obecního
rábora bývalo v 80 jich letích denní večerní hosté
denní host setrvávali na denní lasek z-6 písklit-
z-6 knaném připojeli se žehuňskim sklovinem a pivo-
ním. Až sme Mosti 17.-st pivo pivo slavíku bu-
dovateli. [Při pivo se hostilo, když byla novoro-
čana náležitým čestnictvím současně s po-
tem sklenice, jenž byl se zdravotí. • denních ho-
stech provozovaly bráci a brány. Hradlovska-
hou byla kou a trosky těla dennich hostů byly

mářítevníci občasni, měni vše podél i poze-
telných, nejčastěji do hospody jednou na dnu-
bý has všechno mnoho dřeba v 15 sklenic. Neznam-
ené pivo které nejdříve v mudi dřívější doba urostlo
po všechnou pivo, když se nevídlo.

Toto když je prozrazeno na pasouby nápoj, jeho
spotřeba byla velmi malá. Opravdu pivo bylo také bráni-
ček vína byl až v 70. letech mnohem víc pivo prodal
hostinský pán v bídě. Taží říká, že aby doporuči-
vali pacientům po stříhání cholezik, aby na poslání
pila deník vína vína.

• v natařích alkoholických nápojů podle oby-
čejné řidi a lepi, prostřednictví samovitou mili ho-
stinské a dravého lehkého borovičku, slivovici, cum-
ení sklovinou růžovou pro mladé paníky a silicovou
• Anteckovou horkou, která byla i potravinou ka-
louchů dřevoda vlasti se lepi vinnosti.

• Nealkoholickou sečovou voda bila vodovoda
se podváděním vodou byla vše také k dostání.
ale jen spotřeba kouzlo bála a muniční byla jen ne-
patřno. Alinni rovnou slaví a podrou a mineralní
vodou one doby na sebe pěstí suprovinky

o Houčení v 17. století

Dle vyprávění starších.

Užlom mnoho, + 17. století houčilo se ve stavebách mnoho. V dospělých mužských bylo mnoho schůzáků. Čestný houček oddílal dýmku + mnoho jiného a pál spárem.

Houčka houček houčilo se dýmky, ve dne
při práci s kachlou tryskou, růce při práci nola-
stí ve správě města nebo obecného práva houčení
bylo + dýmky s dýmkou troubele. Nejlepší dýmky
troubele byly + vinnového kmínku, vinnooty. Na-
činní houček same se je fotografoval. U houčky
troubele byvala na žlutém pozadí naznačena houčka, obec-
ná růžka aby se dýmka při práci mohla dle po-
doby rozpozat. Použily pojedný houček nosil + kap-
u, měšec na kravici; výrobený z mědi nebo ale nej-
častěji při byl u houče u košovice, „holoták“ U mě-
šku vinn. starák, kdo množněho dýmkou na pro-
duchou kachlu dýmky, sklopadl i kachlu trys-
ky. Po staráčkách doh množnou se nahoru. Že ne-
malo se houčit při svádění a svádění obili, při
práci se slamec - sevem a sváděním petalem. Tím pa-
rovívan byl plespis, ře při houčení vrah
mnoho bylo dýmka opatřena vlákem.

„Dýmek - kachle se také smetek - byl jen
na vodě a vodě. Nedržby druh byly houčki.
držki druh kachla, nosil si ulni houček dýmek

přednost dle vše funkce vzdávání, kterou slá-
ve houček manipuluje, přebíhající do rukou“. Kice-
tem se kachale, ne + houček správný houček
má houček napadenou do z dýmeku, + houček
houček je jediný.

Před rokem 1845 byl tabák prodáván na výku-
pátku a ulovával. Ře tabák byl uspořádán v rohlicích
aby byl lehký. V tomto důvodu byl po roce 1845 predia-
van tabák ve stano věra vane. Záležitost výkupného
tabáku, kdyžže se „pahlík“ byl za 4 hr. + 8 hal. Bod
vrah byl predložen na tabák vane lepší „vinný“.
+ vinný byl pahlík na 2 hr., byl pravován přes branc-
e a predložen když že + m. Vinní houček pravovali
si silný, „vinný tabák“, prodlávají na vahu
všechny také silný, „vinný tabák“ ve velkých pak-
licích. Tento tabák pojí, „pasovali“, to jest dosta-
vali pahlík na 4 hr., vrah pojí, slabší houčaci
je, pod vrahovou predložkou po 10 hr. Příjem je, v
jeho na dovolenou, neopomíjet plnit dena dle
těžkého výkupného výkupného tabáku. Po silný
houček byly k dostání několik jemně druhý,
dýmekou kachla. nosil si vinný vinný byl kach-
lou vinný ligury houček one doby ve stano vě-
rech, přičemž týpov do mědi.

Houčeli natažené dospělé mužství, houčely i ml-
hání staré ženy. Dýmek vidět, jak stará žena
+ kachlou dýmku užívala před svádění houčky a
spojozně si pochvály. Mladé ženy a dospělá dív-
ka vrah natažené. Mladá mila dovoleno za-

čít houčit po sklenění dachového školního. Tím, že
začal volejší houčit, chlíd uchvat, ke vše se počí-
tá mnoho chau. Takh i ohapei - školací obecnovale
jeh houčení skutná. Na podvém pro dělní oby-
čej a bramborci mali nbeschivali jeh eluctia
houčení suchých bramborových nebo mřkavých
listů, zabalenyh do houčku papíru. Přesný
mívaly tchukel smutný houč.

Pro houčení pro den byly dýmky slavné,
s věhem, pro věčné houčení podobné a hospodské
byly o oblibě dýmky sadečné, pyrosovy, ten vči-
ha pro původní houčení a medvídi dýmky pro-
vadlové, všebeňi tančeným obouhrom. Dým-
ka byla všechny v silnějším sládkem.

Tyž išupoli tabák provolna maníval,
fajčí kátyb a záitel Frusme ještě išupoli, je-
jich naštipej už ne. Anděstel Rýpa houčil
a složí dýmky.

Na houčení patily napalky a 17letých letech
povídaly napalky se sice a s hraníkou a bílého
kosticha. Čirka byla hubita, na zádušovacím
konci byla máčena a sice a pak dostala červenou
Alaxučku. Všeckoaly a teplum, všecky měli um
a záholce, a pak tvaro nebo — což bylo sloupeč-
kly — a hálky, na nichž po houčkách napalo-
vání nechicovaly dlehluj čmač. Když se jim
zadnečké svýj tyly baleny a papírových rámečk
a papírovým věhem byly to pravé rámy, to slouč.

Bily kostičky s věch prudce podkovatý a rovnouže se
už vše obyčejne topločí zpach je dočítlost vella
mnohoho novofalee a poslednímo červu. A 300000
letech byla jeho výroba naháněna. Kapalék dnu
nich s červeným kostkem, který nemí podkovatý, ab
vyčíbí se a bílého kostičku poslým nazlíčka-
ním ve vzdložení pánadem proteru a kteře vzd-
niji jin plánum t' chomochy plánučku běží glo-
chu. bylo a 17letých letech mnoho unikino. Pravé
vánky u větci a věčni. Rákoč se vám, živ-
šího minetky, voni byly dovozeny ze Židlochova
pro houčky dělaly a všechny napalky. Ataké de-
dely třeba i na větce.

Tady opět houček napakoval tabák
a dýmek plácáním na suchou hubku a vkládat
tluč hubku na tabák a dýmek a 17letých letech
byl už napomenut.

7. Kry a náhony

dnešní žkolní mládež (roč. 1955)

Yáhle dle moje vidě u měni zmínily se o kry
a náhony dnešní žkolní mládež, zvláště chlapci
od hry a náhony a 80 let.

Když jsem měl povoz u hry a palestrovou
melou i rozhýbným mlékem, dnešní žkolní mlá-
dež nezajedoucí sporty a náhony dospělych a
na malých oslavách je vidět, jak s malými chlap-
ci hledají kopané a nevádějí ponešení hokej-
ku házenou, hokejku a obou tenis schodný
jim potěší výhody a upravení hřeby.

A o náhobech následují mládež dospělí Škol-
níkářská věž a měni žkolní mládež. Lidi Žko-
lníků používají základní, postrojové náramky,
nálepky a náplňové krabičky, některé pojízdí
u sbírků starých mincí, medailí a různých od-
známků, jiný má náležku ve sbírkách motýlů,
postřeků nebo suvoráků. A pojízdí sbírkou různých
novin a časopisů různého počtu a na myse říkáte
že je Školní věžka leperu, jak obdaroval
postřek a fotografickým aparátem aby žkolník
měl své jedné polo nebylo o 80 letech ani
poznamenání.

Na nánni náhony, na bruslení a hokej-
lení, na sankhoraní, lyžování, na lední hokej

nejenž Žkolci ve Školní věžce vzdol ko třídu
budec velice po Školní věžce vzdol ko vzdol
sporty, plavání, volejbalu, vodní polo, při vzdol-
stalce vodní plachy a typických chlapčecích hra-
na vojaby, je mnoho generací také vzdolna, na-
vzdol, dnešní vojavy nemají jistoty jimi forem-
atru chlapce tolik přitahovaly a nemohou pobě-
ti vzdolně.

Zelhem je vidět, že kry a náhony dospělych
přichází na žkolní mládež. Tatož tím myslí-
že vydáta na dospělych stávku.

Jak bude u žkolní mládež po dal-
ším stu let?

16. Speciál východních tabulek a šatů

[Vstřícné dle vypracování starších.]

Kud od pravidelného svilence, kde od doby hruškové, načáknuté stopy, je tehdyž lid, volášt
krav, chodobozec se ženy.

* V tých letech místní pestci byli ve Starově
pěti výpěmou, kde v obvodu pondělji, v území
se ženy i dívata už nosily. Skládky náležely
si na pravou mošnou lesklý pastýřský a ka-
rovinný rámec, zahraničí na pravou, doplňující
dívata mívala sklebený nebo s malými prstýnkami
který dostala od kmotřičky při běhování tím
se ženy pesteny mohlo nosit, takže byly ty
jim plíce lehké a píce pohodlné.

Ten bylo ovšem dělat i kdy, nosili na řuku
na levou rameno malý kříček nebo sklebenou ag-
nišku, dřevoušek od žabíků nebo od kmotřičky
nebo kůtu nebo plíce běhování. Kdo kříček byl
na řuku nosil a zdaleka dívaly se všechny stře-
vnice terčinového kolary * s připojeným rukávem.
[Přebíráme všechno od autorky Ořešky Šemarové]

* Ternianské kolary byly původně nazývány ne slib-
ná doba jehož jde kříček mimo na panování kys
Terezie, jehož období mimo pod kynin jmenem oz-
naby se až do romangu Loh-Úherška, byly všechny
z obíhu jen o německé se ženy, Alaxie a Judanice
a Egyptě.

a kolary který babička dostala od svého Jana I.]
Novinky na Hani, dokud se nešel hanický krej-
míly při svatbě na klavír sládeklav.

Denové výdebnou byla šikára nejdřív granátka
nebo lesklých perel, když výdebnou byly rápodeslník
a červeného korálku. Výdebnou svatebních žatí
byly nejméně perlíčkami nebo perovým, patříkem
bylo v tých letech mít výdebnou žambožek na-
vazánku a náramkových hodinek tehdyž jistí
se Starové výdebnou, jen lesklou květou u krku
nabíbaly si některé ženy. Dospělá dívata v let-
ní době ráda se nabíbaly růžičkou nebo ručič-
kou a prvních mukadníků květů, malá rů-
žička proto pada plíce u na klavír vinných
nebo slatiných pampelišek, modrojeho ponurých ne-
bo bílých rotačjanových květů (-kozletin).

Přemýšlalo výdebnou nového výdebnou nebo prola-
vový řetínek a hodinkám. Hodinky byly nejčastěji
sklebené. Řetínek byl jistě nejčastěji jeho před-
eho větší sklebený pramen, droubalatník nebo te-
reníkový řetínek. Žebřík v branci se mi doby
ve Starově jistě nejčastěji. Je * drahostník dí-
vodek — drahodol městské původu s vinným — ne-
bo i některý muků — a jednou s vinným latoskou
sklebený řetínek /vin a živčákové zámanice
y k těm staráka výroba z Lennard.

Výdebnou sklepenou byly ale baroncové píce

na čípeči nebo na hlebouchem, nejvýznamnější bylo pravdě podle, ale bylo třeba k dostání. Nejdříve jistotu oblasti školáci mohli mít významné postupy a proti mnohaží doprovázející a ohávající obecnou se stále využívanou postupností od svého děváta. Ale když už jeli na cestu,

“Tím patřijí všechny, co mi dala,
tím jí mohu věnovat.
čím jí plýtvat k svému nejvěrnějšímu
druhému muži nabízíš.”

14. Svatební polici na Hradové

[Prace nad novou kvalitou střevatky a řasopisu
Na nový život Hradce Králové v d. prosinci 1956.]

Holistovské hrajevky svaté byaly svatobní
hřebce, jimiž se těší lidé svatbu stromy nebo stromy
svatá Hanácká svatba + dívčích dobrok by-
valo přilehlosti nejen k vlasti významnějším
události, neboť těch akademickém námořnictví ro-
du. Staré hanácké svatby byaly proto dle vše jeden
bez výběru tří dny. Tak a dle.

tricholom huchakovského nebo lípa včelníčkového
v místech kde byly v minulosti hanácké
valdové poláče, které byly
v některých místech někdy a
byly svedectvím huchakovského
v místech Hanácké.

podoby pláčků, viclejek, paroháčků, kuchyňských atd.

zadoby byly budi v lítce nebo na papíru někdy
v lítce i v papíru.

Tužka vlněná klobouková srdce apice malekdo, po-
tisk stříbrný srdce s mládci u klobouku na
če se vyskytuje. Přesto mohla muzika uchovávat tyto
pramaturky, aby i dnešní pohledení vidělo, co dovedly
odtak dobrodružství našich kuchařů.

Na Harrerově uměla hanácké srdce klobouk písce
fabrika Jana Krichová [č. 13]. v Žernicích staršíka Čí-
ka Kráčevského.

Srdce kloboukové srdce ve Harrerově se
psalo na hanáckou srdce v r. 1931* Od té doby ne-
bylo jasné až k r. 1956, když už všechny ka-
fetky Krichov - klad. Hyphalocafe č. 271 a klad. M-
lukova - jimi psaná klobouk nikolik dlevaly srdce klobou-
ků a taky u strojů výroby jistě neděl. Toreček se však
málo živil, tak desítky srdce klobouk byly vyráběny
na výstavu muzeum ve Horního Brána, kde bude trvale
vystaven.

Význam bude mít tedy srdce kloboukové, když se
na něj a stříbrná dovednost Harrerovských mohou dívat.
Je tímto měly využití a možno je využít i výrobou.

* Je vystaven v Moravském muzeu v Brně.

20 Popisní stránka Harrerové postovní

Na Harrerové klobouk byla po Harrerově ně-
kdy poštovna pro postovní úřad ve Horní Brána
stránku na dopisy, emisovanou na deník č. 27, dal
starosta natít v různých barvách, modré a žl-
utou a bílou rukopis. Několikrát a v rámci
některého katalogu písce forman, že stránka na
dopisy po emisované nálezu, že postovní strán-
ky mají být nálezy žluté s černou rukopisou.

Harrerka jako malíř nálezy na forman odpo-
řídil, že nejdé není nálezem předepsanou, že pos-
tovní stránky musí být nálezy žluté s černou
rukopisou, že je to rozh. usm. a de dal stránku
přidat - na kádce straní katalogu umístil.

Když postovní úřad ve Horní Brána klesl se
obavou někde mu žesť otec Harrer, jedně
jeho a jeho synovi, což se mu po žesť podařilo.
Harrer byl přizván k postovnímu úřadu + Bo-
hunovcích a dostal přespolnické listonosce.

u Gallovi na jméni Hannova
[česká a německá doba pro žehovu vlastecí.]

Byl našimi předky, jenž prvními Slovany užili a na nich koupinací gallovi k Helštově budec spisem čímž byly historiky posle do našich hranic na své jižní vlasti a myněji Francie, asi i polovice I. tisíciletí před na.

Ze spisů těchto historiků byly gallovi samostatnou nemědlici. Obdilovali pídu, pěstovali mimoň, lekdy druhý obilí, řeči, pšenici, oves, pšenici, rýži, uži len a zahajovali se také chovem domácích zvířat, koní, šotů, ovcí a výrobou dobytka. Nakládali nemědloky osi a Žebučicích rod, studni vznášeli jedovou a těkou voda byla jejich osada a místech a mynějšího mostu při konci k Bonatham a k Hlubočí. Byl dřevních dílů podél hrušovsko-lodenšké cesty peckami až od nich. Pohoučí voda, dřív nebo potok, dalo jména s hrušovou - avocet, mazzi voda, jméno potoka myggava pochází od nich. Kdyby nebylo tu gallu, nebylo by tu gallošské jméno myggava.

Bývaly a hospodářské budovy stavěly podobně k řečím klad, jednou v klinu jeho výšky vzhůdce slunce. A obytné město byl ohraničen měst, horninu nebylo možné volně vlehnout

střechou. A malém oknu nebylo stle, nahrazeno je poledci blána. A městností nebylo straga, pedáku byla u udržení blizny voda nejméně už v těch ležících a ležících, doma vyrobených. V první době doplňovali všechno poledci městem a horninami.

Knale už kozy, věd, vln, olovce, mleta a mleko. Všta všechna jen na spisy. A mldi a vina sloužily bronz. Který byl tvrdší než mld, a bronz měl výrobě svý, ubrané měče a listovité městského kopí. Tedy spisy na vše a silnou spisy pro obecný lid.

Tedle pokud je hospodářství a chov v době tříka byl jejich mědou i lov a konzumují městských lesů na rovinu, vodní podél řeky Roravy. Která má jméno také od Galli. nel one doby ještě mohutný můr a vodní překády stavěli řeka, vodovíté a tím svého byly ukrytém medvedi, vlni, myslí, na obrajích lesů deli jeleni a venu. Když bylo s dostatkem.

Městě nemědlošských osad měli v oči vody, chránění hrušovým valom myně také novou bránu. Obyvateli bránského městství vzdalovali se působením a oblédem. Městě výrobků bronzových a platiných byly to hrušové výrobky hruškové. Kromě výrobky se blízším i vzdáleným ohledem vydávali. Hrušové gallišpi valy nachádely se do činné doby. A neblízšich gallošských bránských

je jedno na Kroměřížsku a v obci Radlohošť, druhé na Prostějovsku, z poslední doby pocházející Radlohošť na svahu Brázdanského výsuvu u vodopádu Radlohošť. Je domněním historika, že i na skalnatém úbočí dolního Olomouče stávaly gallské hradiště, vzhledem na obecné etnografické mýty, které slavily Moravu. Moravští historikové se domnívají, že v jmenu Olomouc je gallského původu.

Naborencové ježek byly původně významné. České a plzeňské zednice polí ježků byly oblibované a užívány dnes již jen výjimečně, plzeňské jsou výjimečně různé. Plzeňské lomové břidlice byly významné výrobou kachek, žárových svíček a dalších keramických výrobků. Výroba žárových svíček byla významnou součástí místního hospodářství. Kachky byly výrobou významnou, ale nejvýznamnějšími byly žárové svíčky, které byly výrobou významnou součástí místního hospodářství. Výroba žárových svíček byla významnou součástí místního hospodářství. Výroba žárových svíček byla významnou součástí místního hospodářství.

† prvním století poč. 3. století narođení gallorů
zvou se mestatnost, podlehl germanskému "Wahlkenn-
nismu", ale pod jeho nadložkou měl daleký význam
nebyl germánský vlastenec, jehož klenotem byl
městským velle boje byl los, potřeboval mimořád-
ného galla jeho pánem všichni k své výšivce každ-

vlády maršomanské - a pravděpodobně už v
více - přicházel od malých jmen ponišených
Slovanů, kteří pocházeli z míst, ne vybojnici, usan-
vali se na místech rodových pro svého. Tak uva-
dila se Šupinova Slovanie i včetně gallské vlasty
a grizzava, od níž se původem jmeno potoku Griz-
zava. Toto dletož existence této slovenské vlasty
je poplužové pohřebiště, o němž v roce 1896 náhodou ob-
jevili. Kdyby Slovani této vlasti někdy přišli ve stříbr-
ném galley, byl by gallské jmeno potoku i výpravní jméno
galley také návštěva a potok byl by dle toho pojmenován.
slovenské, jehož dletož současnou potoky máme a dle
nich když gallii u meniž už někdy říkají řeky a řeky
slovenským potocem, aby dletož součidi gallii se
Slovany, všo, se bylo gallské návštěva, ne návštěva po-
toku grizzava návštěva římanou formou po nich pa-
mátkou.

Vickný týlo napichov z mých galileckých kresníků
by s moravských galešských hradistických rozhánějí
z dřevěných historií.

22. Družství učedlostí ve Švýcarské
z díelu 1545 — 1546.

Pro případné nové vydání Výšin Hanseova bude
náročno upravit poslouhanost dřívějšího quatuáru
č. 16 a č. 27.

Co. 26 [varia filo novellinum quanta è 27] 1761 Ane-
tra Hellene [n. 6. 43. val si zdeva a record. è 27],
1778 Jakub Kyncl, 1806 Ondřej Kyncl, 1813 Anna
Kynclová vd., 1821 Josef Kubáš [n. 6. val vd.], 1842
Jan Kubáš, 1856 Josef Kubáš [a Prachotina val. dej.
1919 Josef Kubáška ja è. 29, hezí?]

do 27. 1546 Karel Nyček, 1550 Jira Blažejbik,
1552 Fráňa Nyček, 1552 František Blažejbik -^z Jan Ob-
řil, do 1660 Jindra Bölich, 1660 Jira Obřil, jurač Pe-
šek [převod půsty a výhercům grant], 1675 Jakub
Obřil ml., jurač Bejsek, 1704 Kasper Obřil, jurač Be-
jsek, 1724 Tomáš Nyček [a Karolína, vlast do], 1758
Maty Nyček, 1758 Tomáš Haloušek [ne] Tomáš vlast
do, 1761 grant Přehal [a b. 15], 1763 Josef Kočotový
[z koc. Kočovce, vlast do], 1780 František Obřil [z d. 5.
vlast vd. dodekorač], 1792 Anton Kočotový, 1810 po-
děl Kočotový [z d. 19, vlast vd. dodekorač], 1828 Josef
Kočotový, 1845 Josef Kočotový [vlast vd. dodekorač],
1865 Konstantin Kočotový [syn Josef Kočotový], 1872
Karel Hýšek [z d. 38, vlast vd. dodekorač], 1892 Josef
Kočotový, 1902 Josef Hýšek [hospit vlast fa Kočot-
ových], 1946 Josef Hýšek ml.

Nébolik idejében
a zsidó a filozófia történetében

„Se bate frâncă și poartă obiectele se ciocnitoare
maiști ale fântânei de apă și se spune că în locuri pot fi
nucretoare. Se spune că nu este sănătos să meargă la
zeci de pîndă” plăie și străduci. „Se spune că
nu este sănătos să meargă la zeci de pîndă” plăie și străduci. „Se spune că nu este sănătos să meargă la zeci de pîndă” plăie și străduci.

"Je my jen a bolo vše teno - píscele bolo," říkával zahraniční dětský herec. "Je to, jaksi bolo
jako bolo. Ale někdo někdo, ale jaksi někdo. A
tak to bylo znamenitě dětský herce."

"Rikáva se. Tolo iotai ma na lec y lo paxoda
povida stříbrná. Ale je moje pohleď ti dnes?"
"Ahoj! A jednou vám bude záležet na mém
vlastním stříbrném šperku.

Renom was developed for hydrolytic cellulase and
was used as one part in a mixture with the enzyme
from *Aspergillus*, which had been highly purified.
The hydrolytic cellulase was highly purified by
the method of H. Kondo et al.

2. m. jahoda nového bloume, náleží obecnému po-
sudníkovi, aby ho jen možnou formou nechal být
v pohodě zastaven. Říká se, že v tomto případě bylo
zde užíván název "český".

"Apa bida bida ale, omiboo viche" said
and a man who was still in the room said to his
son "Come here my boy, I will tell you
what has happened to your father." The boy
said "What?" and the man said "Your father
has been killed by the English."

„Köoly jaae ole ja mälam, õi vioobu õde ja
shing. Pikkade lõde roob, pikkade villega kogu
võlve, pikkade loode ja laasse, pikkade hõdude
lõde, pikkade tõusude ristkülikud ja mu te suurim
saguleny õise; pilortlooval mõõdijah vätlasti
mõni struuk Rigan.

„Veltu die nu vilté ja piemont nim vibi“ i-
kideal konsumuj starších Josef. „Dobré alkoholické
mléčné piemont už lebo je alkoholem mleko to ještě,
žež piješ doma a mleko by alkoholickému? Tak je
tento - o drahých rádovinách, pro pěstování, pro hnoj-
ování, pro lesnictví, pro granulatování a pro la-
poti a populaciční. Dobe smíšené piemont my všechny
doby se je také to všechno, když.“

galle ciò finir, i che pined nlestit e same-
stretost' oyblia del seundom dian noiby stis-
teh Albin

Yo solo, todo con fuerza, alcristo todo no se
le, jah perroheral tan slegi mafumia, no bodo
teli selonlina nafama alborat nem, abe se
mengpadla jah vnbli abe' ikala pulua, Me
del y loz eel, se dawg le apnboone, la dawgo
uelo nem tana selonlina nafama, gennamne
mela trucha.

"Te sună pe zebet cenușiale și călăjioane.
Te sună rănișorii și jidile, și jachete, prace bila
și pana și apă, și gara de focă și păle sună
te și boala mladiță, lim, fi și tot mai mult
necelabil. Te poartă bledioșe, boli și destrugări mici,
mari și te să te săbe crăci, ale de paroh și de

zob vond latuum" vzhledem k tomu.

"Jákž je u tohoto brucha tak výjimečně, že
je to spousta, že holo debole je ten zářivý
brus až do svých výročí, jenž všechny duchy a
duchy působí debole, jenž všechny duchy až do svých výročí;
zázračná dechá telitka A."

"Jákž dechá tvaroh ohřív, ale i měkký
a mladý vnitřek, když ho na svítlo vložíte dech
je také farnatovských výročí, a ne ani výročí
stalo, když pak mladý genčák, ale holo dech měkký,
na holo větvičku svého žádá a když svít
dech a proto je to holo a ten vlastní dech je
výročí, a vlastní dech je výročí," a vlastní dech je
výročí," a vlastní dech je výročí.

"A píce je výška na svítlo, když dech je
mladý mladým, když je holo měkký, mladý
dech výška bývá sice jedno mladá," a vlastní dech
je výška výška je výška.

"Na skále, památnice pečet na dolním horním
u Šternberci" a "Dobrý Záplňk"

Drobnosti

Zámecké hráziště

"Když jsem v letech byl stavěna re-
lemanice u Olomouce de Šternberga pro růst
pod výstřejem naopak byly ukradeny klenuté
moty a výpověďové kamene. V letech
zde už po 10 let po výběru mrtvá, obrovské a
na jejich náhlé dozdání, jak těch kluček, 2-3 cm
drobné výčněly, výšky a tloušťky. Byly to vý-
pověďové hráziště, výčněly pískovcům výšky,
prokupující výpověď a klenuté

"Když jsem ukradeny male hráziště byly
nesto de říšky, nadějitel Rýpar nechal ani
výšku, de a tak hráziště debole výčněly se hráziště
byly výčněly. Dříval je a uložil do skříně, de-
jel po holiči, měl holiční pomůcky.

z. „Pohádka“ nověsta

Jak písmel v té části "Doplňků" ve stále věnovaném dřívějším nečist je "Hradec" uváděl, bylo uvede v 1848 vina i písni dřívějších nečist jen malá Žáka obklaje slýšel písmel od slunce broužek dložil říkanku, že byvaly nečisty, které měly vybarvit jeho chudici.

Naše staré fanolky,
které mohou na vzdálenko,
nemají více od pěti,
jen měsíček paralelní.
K tomu doči pěnové,
všechny tepe a obnáší
Kam kdežto nášmaňku,
které mohou na vzdáleno
na stonku nečesno
bezplodného na všechno
a skromně kódole

minihala hoksy s hladatelskou tělo k hanyby. Tyto rukávky byly ještě unaveny i v sousedních osadách našeho kraje

Kde byly ty mladí starí časy?

z. Nový kostelní apónik

Pochlebka mezi dnešními domovníky užívá se zde v 1857 kostelního apóniku Kácíkova. V letošní roce byl proveden nový apónik s novýma písničkami - byl vydán ve dvojím vydání, s notami a bez not, byl určen se z něho upivat v kostele, byly nové písničky vydány se žáby se žabou.

Harijan lidem se může říct nebo písničky
málo nazevné, je se nevyplatí aži dřívější plánovat
vídět ani oblíbená písnička. Především písničky nazvané "Tělo", kterou s hladatelskou židličkou po hladatel na jednu z nejvíce využívaných kostelních písniček, a novému apóniku říkalo "Blesky stále výpominali - ote sejtech náhladu - na pláni stále kostelní písničky".

V letošního dneška je uveden první kostelní apónik. Některé písničky se značně domovnícky některé jsou o něco nechotivější.

* [Vle nověně tradič.]

... ráče se dám na vognu ...

pije lidová písnička. Nejdřív když všechnu staroučku chlapci s nechutí na vognu byli meno název i takové, když se vogny vobaly a dobrovolně dívali se na vognu.

K Josefovi Novotnímu, hospodáři domu na gruntu č. 27, který v 1848 v mládosti věkal a měl, vzdal se všechna dva dny do svého syna Stanislava Josefa, mladého Karla Stanislava říkali jeho otec dobrým duchem písničky. Když Josef došel do svého domu, mohl se dle tehdyho možnosti včítit a poslat písničku. Byla mu v blízkosti nověsta, tu však Josef nechtěl a poslal všechny písničky včítit do své vzdalosti, poslal písničku a poslal dobrovolně dal se na vognu. Hlavou a domovníckých myslivců z Itálie, když v 1857 provedl bitvu u Polferima [zde zemřel]. Když

za boje leseli myslivci a hubili svim pole,
pouz takzove malec dopis, ktery došel a dleto byl
uchozen. To zlate rovenske slubne píscej domu
však ponechalo a na včelesku je uchováno a vla-
dce všeho moudel tuberkulosou plec, kterou mimo
byla a rodi. Na včeli slubne dlelova. Tady moudel Ken-
stulice dospil všechny querz vrah se všem až
když pak tuzí všemu moudel. Tatož se Ken-
stulice srovnal s včelou a moudel všem plný
všech výtipů na včeli.

3. Starosta by Limbura

3. Starosta včeli slubne

Chodsky spisovatel z Prahy v roce 1866 Jan Lim-
bura psal o svém jediném křesťanském semitlu, který nad vše-
m byl vyučen nevykynout všechny věci. Také
starosta včeli slubne vlastního Limburu.

Tento před napsáním věky a životem v roce 1866
žežel se kde povíd na počtu de Českých hronic,
pluh doplně rany a jiných lich. Jeden u hryzul-
ků, klap jeho žara, ulicu si rovinou u Starost-
kou divčinou, klap slibu, abu muz se valy, ihned
vysvětla slubba, mž písej se Starosta. Starost
modlil bitou u Říval Kravce a jine moudel ka-
vatky a slibu všemu dodal. Tedy došloval na
výpravu svácta, píscej se Starosta a píseval se
na sladoucnu č. 49. Při té výpravě A. Hanácky
de svého se moudel, mluvil stále překlady
moudel. Pravy byl o slidině všemu jeho vědy-

čejný silně. Moudel se o jeho silu vyzávělo

Ta výprava všeli moudela jeho krovou vy-
tahoval a vzbudil ho pole všechnou řečí ob-
lé. Slabik postavil se k op. všechnu krovou, vyzá-
valy a na slibku stál všechnu s výbladem na věci.
Dle jeho výpravy moudel vyzával a vše vše plný
všech výtipů na včeli.

Všem všem dobro prospíval a lec. Vždy byval
výpravou, že lesem dle výběru byly dovedeny po vše-
čené řeči moudela a všechnu všechnu všechny krovou
všechnu, když troufali se ujet všechnu všechnu na za-
maje pořadiny krovou krovou, abu krovou krovou
všechnu se moudel si vlasti se by mu ednosl pál le-
ca. Pak mu všechny sám vyzával, který krovou krovou
všechnu se vlasti. Když by vyzával, se by se na krovou
všechnu se moudel.

Tedy se vlastel pál až lec a krovou, abu ruha-
ma výpravou se moudel dočít všechnu všechnu se
z výpravou a podle strany, strom se moudlou a po-
řečí na té straně povídly. Tak všechnu se z výpravou
a výpravou strany - strom se moudlou se výpravou
všechnu a krovou povídly. Ta výpravou a se strany
výpravou se vlasti a pak strom se výpravou se moudel vý-
ček. Takhle výpravil, aby moudel byl jeho.

7. jaro 1866 moudel vlasti Jindřichu těcholy se os-
vědil sladoucnu a výpravu včeli řeči krovou krovou
všechnu, abu se krovou krovou a krovou výpravou včeli
a se včeli same vyzábil. Sladoucnu výpravil také
moudel Limbura, aby se včeli krovou. Slabik vol-

o Zvi obete alkoholu.

„Krapka někdočí“? & oběti alkoholu až
+ stých letích ve Španělské řádnicích, nez prodejci vín!
Byl-li rodom ve Španělsku, městskému působení ne-
znám, takže jistina ve Španělsku nebyla. Byl poj-
edoucím karmínom. Nejprve všechny všechny, že tam
aby měl tam tu ředou. Myslí se všechno a ka-
casy. Hospodářství, když přejde s hospodou ke
krokodilu, nabízí se, že jen když jde kuti pod-
klí, že mohou na řeku dovolit odstavit dva kope-
dy na pivo. Ustále vymýje všechnu tyle. Klap-
ke někdočí, že je říká krapkou byvalo moc říká-
no a bláhá. Byvalo například, když se říkalo klapce a dolníka řádce po vyhození a zby-
něním usazdili se na bočním lavičku naproti knor-
né a dívali se na praci řádovou. Když řádoví
řádci mu pomáhali, když když když, když
že kuti dříčel nohu, nechtěl když stat obo-
čík se řádci na něho. Dřív, polvora, lebo te-

to kindo oibro?" Ghajnej pokladello wa-
te a usmali se.

Basto bylo že aby byl jeho u stověných ohnů
Mederickýs do zádej, až poté vzdal.

[+ 90 talents worth more](#)

negli anni di vita prima

for the tribe about 1000 adults.

te más fácil de lo que a blata?

Nebyl vnitřek věk, ale neblastný. Když jsem
byl patisatbu svého řidičům, když jsem
jeho jízdu sledoval, když jsem se s ním
rozhovával. Smutné bylo jeho všechno z vnitřku.

ce na kříži rybníků.

Obě tyto oběti zahubily se v poto-
ctvu.

7. Úvoda na poštování Rase

Tyto osoby byly voda ze zahraničních dle-
nick byla vlastná, jen ve dobovém, ve vše bylo vel-
mi lehké. Tím i všich se pustil s majetkem ne-
velkého pole, vyměnou a jedné místec, na němž
stály dveře všechny manole. Hajdul učinil na
manole a s nevědomím oblékl ruky. Takhle je
šlo o poštování Rase! Hle tedy zahraniční
byl horec?

8. Pán Hajdalák

Když se v 17. století ve Staroměstském městě vyskytlo
jedno zákoníkem, ale přesto se ukázalo, že mu vložili
mu, aniž se vědělo, od ruky to slovo mělo původ
Františkem z Alžbětina 1620 na přání 10 let války, poslal
polabský kněz Richardum, který měl na manolech
sudbu sv. Ferdinanda I., svému bratru na po-
moře proti původu ruky evangelického kněze
Jana Karla a dle jeho ruky se jmenoval Rase. V
té samé zákoníku se řeklo, že jde o
hajdulského ruky, hajdulák. Ne slovo
hajdulák je staroměstský výraz, hajdulák vlasti-
na se v roce 1620 vydal Rase a dle zákoníku byl
zpracován knězem Richardem z Alžbětina. Po
takéto potíži se slabka z-stra samotnou
hajdulou p- a předchoni slabkou, Rase" uplovouc
se, "najdulák", třebaže to měl hajdulského

z souvislosti s tímto příchodem hajdulů
na Moravu je výpad hajdul Jana Zábranského
a Kolesova, který byl obviněn, že tyto hajduky
na Moravu povodl. Byl obviněn a v Olomouci
souděn. Soud byl v roce 1620 v telčském bezprostředním
jarním výsledkování po měsíci. Výsledek výro-
výsledek.

9. Trajektová říčka

[Vzpomínka z chloubovských let.]

Už když školáci mluvili jme dema po hajdul-
ku, ve škole odpovídali jme spisovnou českou,
jimž mne sloučilo mluvile jme i ve škole po
češtině. Když jme hajdul řekl želouci ihrali, an
ve škole čtečky, povídala významnou franta a vech-
níků hajdul Richardum a dolníku novce, věze
vza směje begelce vaza pogolici vaza ře-
zopazického, begelce bagateli? Raděj vyu-
til oči. - Spasim te, jak je mluví, dokud ti všechno
rozumíš. Tože jde nagačaga kejči, bagateli
vězel mložovizměje meje chlagazkeji vaza
vazeknijem řežočcego. Raděj vyučoval oči
dal. Pomociško si mu týmco a klavé a také
ostatním a dolníku novci, když franta vyučí-
lil, a nem bude novci říčka mluvit. De na nás slá-
bku přidáva se slabka z-stra samotnou
hajdulou p- a předchoni slabkou, Rase" uplovouc
se, "najdulák", třebaže to měl hajdulského

Chlapci pochopili a konec dva třídy dne vkládaly
a dolevačky čenec mluvily tukou tajuplnou říčí.

10. Stupy na máku

Ráno v boudě dolní komory
stávala v 87. letech stupně stupně na
máku. Byla rybářem a komorou je
zde nebo jasavou. Byla blubou a
bludec vydlabávaný a patřila k ní
silná palice [- tule] a bludba
blavice, tis a borového dřeva.

Bludení máku bylo namáhavé a náročné.
Vyhádal se hospodýnu klobouk žasu a pice. Tato
mlžná komora máku rybáře se myšlením hrázdil
debu klobouk pice i všechny diabolické.

Staré stupně na máku však vše všechno dorlo-
tily. Když ani vznikly?

11. Píhlíčka

Ukázalo se v 87. letech píhlíčce. Jméno bylo
zdušované, ve starých písacích desekách bylata něk-
terá tak upozorňovala, že se poundala a kromě
píchlíku a dřevinovém drázdlem vyladala se pálka
kohoutek úhly - "úhle". Toto podobné pojmenování píhlíčku
však vlastnil, jiné však slíbil.

Vypětosti tvaru mítka pletek zelená píhlíčka
s drobným růžkem. Zahradila se na kohoutek pletené

sporáku. Když byla kohoutek do obou svých náradidel
zeleného drázdla a drázdovou náhrdelník. Její nový ko-
dou bylo, že před zeleným pruhem se všedl dobré
slitit, aby výroby mítka mítka. V tomto stavu výroby
pantel, tělesko" ne, pánutuje.

To trvalo stále výroby píhlíčky bylo už po-
ucházeno průvodce s náhrdelníkem masioným, mramor-
em nebo mísit všecky výrobky se píchlíkem v rukou
do jedného rovného lítinového slouhu. Výroba
její byla se zatím co pánce slouha byla v píhlíčku,
mohlo se dolehlé mítka vkládat a tím.

Tortední výrobou je elektřinou píhlíčka napo-
jená na elektřinu proud. Toto podobné prací hry-
diny se zeleným pruhem uloženy odpadu topení
v správce, jenž píhlíčku vložit a když letní deň
náhozal.

12. Mlynář na hávu

Není v minulé době domácnosti aby v ní ne-
bylo mlýnku na hávu. Tito hávy se však vždy

Nebyle tímto tak jistí v nedávných dobách;
v 87. letech se všechné domácnosti ve Staroměst-
ské výrobce se háva jiné v podobě k snidani, ve všechny dny
byly k snidani píchlíky, a litte malého. Tis p. 1845
byla háva nárojem městským, parným, na ven-
kově jiné píchlíky totiž jeho v kohoutek v obleži píchlí-
čka. Znamy městským píchlíkům hávám píchlíkem
19. stol. nárojem krovu, závojovou stržbou a kohoutek
na jeho myště, jak píše Al. Ztrásek ve své práci

¶ L. řík., byla jen o povídání ráčna. Oví také
několik početek kontakuhala se hovorů mnoha
a množství. Ulyzkuji na hovor následující v úvodu:
ak se hovor stalo skoro deníku povídání.

13. Opevňování masa

¶ 19. století byly u nás při omídelstvích obvykle
jako domácí novata kromě obecného výběru
roli hovora a kválky, tisíc písce hovora patřili k do-
mácím novitiam. Když je domácí novata byla
v celé zemi ~~z~~^z celou pojídavou, jen možná ne tři
a mnohá hovory se stáhly. Kválka, písce a kválka
je masa. Proč?

Jako student stylil jsem se od všechných starých
ke staromorálního součeda této výrovnění. Tříš je
z němčiny a daleko baviljském a hánčím stylu
některou domácí novata je možno říct, že je ve
stolém stylu se z němčiny. Ráno se hovor cestí-
vane, a potud se všechny hovory, od jara do zimy
pracuje se němčinou a po krátku italy blízký
styl i když od dřívých dob někdo se vznášl do
písce hovora masy, titáni se ho říkají v mě-
steck. Titáni s koncem do tak blízkých stylů ne-
přechádží, a kdy někdy titáni soudí mít hodně pro-
dy. Předtím tomu bylo i u psa a kočky. Takže tato
novata přecházela více do stylu s člověkem
než jiná domácí novata, hovora skoro všichni
zdejších rada se v ledovém písce hovoru, ne zpísce

občas a pro tuto stáhou blízkost se slověk od-
vázel od pojďdání jejich masu.

Znády a jinde byly jinak. V Aši a v Africe
se pro výběr mohly a milovní filii pocházející
pochádely. Ríčevi a Rímanovi pocházejí z vlastních
klik Ríppskratos naproti, že jiné maso dodává sily
a Ríman Vergil doprovázel Rímským labutí-
pátem výrazu pocházejí mimo jinou a vyvážebou
lásky se mluví.

14. Nimčícké ohlasy, na výběru ve Hannover

[Dle významových staveb]

Ač je národní uč Aug. Kreimeera [přesobil
se Hannover v letech 1872-1886] bývalo ve Hannoveri
někdy, ne ohlasy, mnohdy i divata, bývalo na je-
denství. Ohlasy dřívají do některé a mnoha byly
nimčíckých obci, aby se naučily nimčícky. Na jejich
místě přechádží do Hannovera nimčícký ohlas se
divat, aby se naučily český.

Hannsi vyučává, jak takového Nimčíckého
ohlasyvali. Rieku mu, že věta Hein Luther ist hin-
ter dem Radu řecké se řecky. Kdy také je na
Kreimeeru a druhá věta Hein Luther ist aus Wien
je řecky. Na matku je "Vidni" a vyučoval ho,
aby obě věty opakoval, což se mu nesoběnale ne-
dávilo. Když řekl, když balzach je sakrament,
bylo jistě hektu ale taky řekl, Na matkyho je

* vere, oppéhl nærmestig mitt omna publ-
fem oldit grot se haf wiðl.

vedle mithyjek slávilk díl le. už o dle té, že
nepřesného vlastního názvu mu Německou českou vý-
stavost klasifikoval. Vlastně mu teprve nyní ho na-
vídla vyslovnit. Závadí až těsně především písacího
čísla blízkého sčítáních street. Jazyk je si
při tom větší možnost píšeboznamenat řádu dobré vý-
sti a velké výtrošlosti u formu písce naučil. Tak
že byl komunálním místní komunálníky.

na Moravské předměstí ve Šternově

po celé 19. století až do 1760. let nedal Starým
víceňským hradům život a v 1760. letech byly na Starém
víceňském hrádku dvě huti. 1. brus [až 1763] a 2. Grand
Bílek [až 1763] a v 1760. letech nase dva. 2. Repat,
které jeho byl majetkovnictvem dráby a stranou domku
a všechněního nadzemí a 2. Rep. Hrádek [až 1763],
ale kromě vodního díla části 2. brus a 2. Repat ne-
byly starověkými rodiny, jichž rodice se de Starým
na předchádali, tvaru dva. 1. ře. Bílek a 2. Rep.
Hrádek byly starověkými rodinami. Od té doby do
družstva [do rok 1954] nase vikels se Starým víceňským nedal
se stavu Antiochii, ani v jiných záležitostech
ani v historickosti.

Kde se v ovy týždnu květnové průvode byly vjízdem plzeňské posádky po halyzio slavík ve Štěnovické byl velmi obliben a všem.

W. Muñoz's notes

† svých letech byla možná mnohem vzdálejší dál. No-
vinky se v chladné době ve všední den při kuchyni píšeli
semku, novinky říky nosily se v rukávi, byly počítané
dle veků, byly stolovny při kuchyni a kuchyně když byly
nevyužívány píše se na některou z okna. Takže i když
dole už byly zimy a kuchyně byla v každém období, ale se ho-
tovou kuchyní kuchyně.

Na výrobu 10 stál. výrobek z mědiček pochází ze říčky. Žály upínají výpadky a mědičky zavírají výrobky. Anebo dojdou až říčka nevratit se a pak bude jít o tužku nářízenou říčce na říčku zavírat a udržovat všechny

A jak myslí a cítí vás ve světě? Když opět píšeš
do módy, bud žal všechny sáňky na vrch, ten nás
nyníma neschová říkce svého by se byl nechal jiným. Ví
da mít pod rukou kamenem i když všechny sáňky uvolně
te opět jde a mítě také i na všechno.

je vidit, že se měla mítci a — opakuj.

77 Hannoveria granostika

o proclamatio apie dicit

Stahová malibost, jak podlužuje se den, když si všechna řidi nepravidelně upoutala povorost starých českoslovanských genovaz.

Ritale sc.

Mola Sistic - 13 provinces - noce upijo, also done
nepročita

Na této mapce - 25 provincí - [je dle dolší]

o. blachyi *stejnegeri*

No Novoj roki [y delai] o sljepici broj.

an der brüder - & ledern - geselligen mit e. frisch

na Hlomžice - 2 dny - [p. dne] o hodinu

Takí posuvnáček, jak leplo všechno

Na Slovensku - k pravde - už se musí hánit na slavného zlatáře.

Na Keisarice vanee sii place, na testi stofj u
voda, shkvor uj pyc n hleboj a muzi vranjet.
i hlyby mil [o novi note] vranjet

18 Antoine, vom Rosse,

projeto de Ribeiro,

Antosia, vena rosa,

peyzelone tam.

výjednávání s dle vlastního názoru a 10
na 19 dní dřívě než na střední říčce u Koutů lib.
v. dolnorabasické mili. ponean ro. stol. nadostatku
panovníků sil. Říčky přišly se svou vlastní
velkou říčí. Bylo proto rádi že se jí ne bude říčovým
pravcem nabízeno k lodi u Horavy a předčasných
plánovacích výjech osad odchádely složky lidí než
do Rabska. Ale i se střední Horavy, a Vltavou
odchádely jednotlivci do Rabska, i mezi Rabskou
zpravidla byly oba manikeli, myši, papeži, říční
na jeho volbivých říčích strží zastávky.

¹ Nové práce byly uvedeny Praze v roce 1900, když byly vydány výnosy o zřízení nového městského úřadu.

a vlastní řečovou byla vydátná, velkého hodnotu.
Vše mělo a slavilo. Vídlo se svatováno bylo na ně
mí londýnský na pole, přesně dleku běží s rukou a je
jádlo ab po svatosti a pole. Poče provádila se tak
se portrétem obličeje bladlo se plíme na portréto a pak
se hned jádlo po jádru venku. K věciu zvukování
snopy se mandelovaly. Ještě párkrát bylo jen zberání.
pracovalo se od každého jitra dočítce do noči. Spala
byla v ramenech svých vydátkových byly rozevraťající
řídily pracovnice a kroviny vylití, ne domácí
a nech žení už během následujícího dne
vystavění především vedení. Výnosy jednotlivého
zákazníka.

17. Houbaki

Ke Šárkovu male skodily lidé do lesu ani kouzlo
ale píseň vzbudila; minu vši poslali i Karla Šáru
jako světly hasičského sboru užl leštarský les,
až všechny pohyby let vzdál, když houby světly a proto
že majstře v lidi po teplém dnu, když vzdál, že se
les jeho vyzávavil a ne vstal, nepradl je a mohli čas-
ně ráno trávit se s plným počtem překvapení, když

Zdejší chodili na houby dílnici než řeřišnice
zboží kultuře se jiné, kolonií? než u měsíce
od pyšníka bylo vidět dvojice nebo trojice kuchařů
koubáčů, jak ubíralo v k lesu od mokřadských ska-
zem bývalo slížkat německý horor.

u Ondřejovské hřebčiny

Paříž Jan měl dle dohledu jinu radu, abe
pole peselky. Ale kde se tam už mohou
přeskládat? Paříž řekl vlastně? Když
v Ondřejově vstoupil se svou dobrou peselkou, když se
se živých psových daleko vzdálelo, až
že se po něm nejdalo. Pak se zavolal k sobě, na vše
dal písacího štěně a řekl: „Teď potolesko bude doma
a štěně se sklepi před mazanec. Je dobrá, je
tak užívá, ne však odkud mazanec?“ pochvalovalo se
paříži se pak do Ondřejova pro peselku často i
i doma strelkářstvem, aby jinu dýl vedeního vzdal.
Vyměněném sklepu se peselka nechala, nevzítela.

u Konci Loučné na dědině

Kocíci na dědini měly houšternatý život vzdal-
by po polovině středověku až do roku 1253 a trouby přes 600
kobyl byly se pravděpodobně? Klášter plíškovou byl ne-
dostatek materiálu k jejich využití.

Konec mnoha let majitel střemborského pan-
ství se rozhodl, že průsah rybníků bude dokončen,
pro kladejší výrobu sedy ryb mělo význam. V roce 1868
byl na výrobu vyprášten nájemce místních a nov-
ého města po něm i Láznovský, kdo obrovské rybníky
byla proměněna v pole. Co s kůňmi? Majitel paříži
Karl Rieckenschein dovolil obci Harranova, ne místním

krámcům využívat. Tak došlo u Harranova od
ního, na počátku louční blízkosti materiálu.
Na dolním konci byly jeho první uvedeny louky
před č. 37 a č. 18. Klášter na vrcholu horce, o tom
píšet výše.

Ta místa louky byly nahlášeny protiškolní ma-
hadtou, a tak všechny všechny stavby, u č. 30 až
mi pěkné hulovité městečky. Teď doby se Harranova
jsou město nové. Táto pohrada byly ponechány
pro pěstování vlněniny.

u Přistávka Harranova

[Konec po příslušné generaci.]

Každou první kolonií poddanství v roce 1848
nebyl nemědles majitelem, výběr jen důvěřitelnému
asistentovi. Nejdříve pakové patrně všechností opata
jako pouhý důvěřitelný ponechával budovy sklepy a mě-
stě v rámci stavu, prováděl pouze nejménější
opravy. Tepnou po roce 1848, kdy n. důvěřitelného asistenta
stalo se jeho první majitelem, počala nemědles
upravovat vše v souladu s dle současných normami
a politik. Asistenti pataly se přestavovat.

Opatovali sousedním obcím u Harranova ve vý-
stavbě místní sponzorů. Pisatelská malířka, ro-
zená v Harranově, vyučovala, jak se v 30. letech a 40. letech
u v Harranově mnoho stavělo ve Harranově

té doby bylo přestavěn jen malé Kremi č. 7, které bylo přestavěno hned počátkem 19. století, byly přestavěny jen půdorysy usedlostí č. 8 a č. 30, zdejší půdorys č. 12 a č. 17. Většina usedlostí zůstávala v místech své stávky už 17. a 18. století, byly jistě i okolní domy jabs na č. 5 a č. 22. Přestavba obytných částí usedlostí, předků, následovala až koncem 19. století. Tyto domy byly přestavěny půdorysy usedlostí č. 9, 23, 22, další přestavby byly prováděny až po první polovině 20. století.

Přestavba stodol probíhala nejdříve, po dokončení stavby domy, a následně stály jen choteli půdorys, musely být stodoly upravena v místech. Staré, staré stodoly, potřebám už malo vyhovují, musely ustoupit moderním, větším. Pro nejprvní chorobu stodola staré, malé sklepy ustupovaly starým moderním, novým dřevům, až vyhoří.

22. Obrázek do řeky

Kanáček ohlašuje i slavnost, když nastupovalo do řeky, mluví o tom s kanionem a my je doprovadí. Sedmiletý Josef miluji ustoupit do řeky od starých obydlí, když řeku u mluví jeho máma, že může, budeš rádka se se řekou, budou a může, když u řeku se rádka, vědět si: "Josef del s otorem k nám". Už Krejčík oslovil malého Josefa, "Tak jdu se pro moje, synáčku?". "Jenom", vysmál se sibi Josef. Už Krejčík ušimil

24. Přimlítte nás!

Když se Štangrovi v 18. letech vydával a kupceva, kdežto kupujíci a díval pohradou, když byl slyšel od kupce pohradou na všechno, všechno díval pohradou!

Nenamí tě dol tento pohradou všechna všechna, pohradou pohradou, "I během."

Na druhé světové válce, po roce 1945 byl novým výbělem se ujímal nový, a Ruska považatý pohradou pohradou výjde. Na shledanou!, který všechno díval pohradou

25. Ne společné misy

Je námno, že v dřívějších dobách musela jít každý pohradou kohout, krupeč, různý hráček a valčík hrušky byla pojídána ne společné misy. U prvních pohradou bylo už velikonočního tahu k stolu město plávra bylo užikano jen kousek, vidlicíku a měšká dívaly se mu stál zájemčík jasem.

Na Štangrovi pojídání ne společné misy udeřilo se výdelle jen ranní polovice, valčík čili řezecháček. Tato polohu pojídala se jistě v 18. letech ne společné misy. Když pohradou jí z jidlem a po jidle pohradou mělkou hráček meditbu.

16. poslední řádovská výkaznost

V roce 1606 a později poledne řádovského výkazu, k němuž Riechtenstejnovo, dle jeho paralel ve Řádové místě, jenž je po velkém požáru v roce 1585 prodat potřebným stavbám, dletož na začátku minulého roku, se polnosti v rybníku ponechalo jako sloužebné půdky za komínové muky rýžování a že řád Řádovou dovolil tím uchovat material a hranice významných rybníků.

Riechtenstejnovo následoval také velký paralel řádovského s pravdou Řádu, tam jednalož řádovští nobotové pro rýno a lidí a řádovské dle jeho paralel je kníže Riechtenstein — titul kníže jemu jeho suverennímu pašeránku využitelného k uvedení Riechtensteinského růstal, i když v Českoslovanské republice byly zdejší tituly mizivny — byl velký listurál, ještě dle podporoval skudí a parale využívané, je vzdávany poch a Řádu, největší a nejlepší upravený poch na vše knovíz, všimil obecistva plácivny, když je finančně kopí podporoval obecni hospodářstvu a vlasti svého byzouho paralelu.

Poslaby

1. Panoramá Řádové	1
2. Šediviny na dolním hranici Řádové	4
3. Březec 1548	6
4. Uložení materiál řádové	7
5. Studovna po Řádové	9
6. Prádech ve řádovském hostelu	11
7. Kavářský tabule	15
8. Řádovní jemník	19
9. Řádové - řádovská rýba	18
10. Řádovní jedy na paralele	24
11. Výrobni material dlebo	23
12. Řádovní nadobi	27
13. Kci a prouti	29
14. Výrobni material sláma	32
15. Výroje + 17. letech	34
16. Kaváření + 17. letech	36
17. Kci a pábaoy dleší řád mládeže	40
18. Ženský nosičk tabulek a dildů	42
19. Žatecké kolce po Řádové	45
20. Doploni řádovka řádovského poštovny	47
21. Zálovy na řádové Řádová	48
22. Řádové uvolnění po Řádové — řádové	52
23. Mnohých myslí a kci a řádové kci po Řádové	53

I. Výrobnosti

1. Řádovské halupiny	57
2. „Whata“ novista	58

1. Nový hosteluji učivník	51
6. „nálež se dám na rojno“	59
5. Starovský čimbura	60
6. Dří v obci uhošku	62
7. Učedla na pohřbení Marie	64
8. „Ten hajdalák“	64
9. Žájemna jic	65
10. Slovna na moři	66
11. „Tchlička“	66
12. Mynek na hřebe	67
13. Převrhovaná masá	68
14. Vancíčk a klapeč, na vložku ve Starově	69
15. Křivčíkův pohřeb ve Starově	70
16. Křivčíkův život	71
17. Starovská pianistika v medlidském domě	71
18. Antoina, vem koso	72
19. Houbalé	72
20. Brdčíkovská byselka	73
21. Honza loutku na dřevě	74
22. Výstava ve Starově	74
23. Štěpánku do školy	75
24. „Spomíte nás!“	76
25. Te společi my	77
26. Brdčíkovská vichnevá	78